

SALLE DU CASINO A TONGRES.

Jeudi 13 octobre 1870, à 8 heures du soir, GRANDE SOIRÉE DE RÉGÉRATION INDO-CHINO-JAPONAISE, donnée par le célèbre professeur Henri de RAPPELESKI. Répertoire Chino Égyptien. — Les tours les plus nouveaux et les plus attrayants seront offerts au public. Prix des places: Places réservées numérotées; fr. 1,50 — 1re; fr. 1 — 2e; 50 c^m. Pour la location s'adresser au concierge du Casino de 1 à 5 heures; le programme détaillé de la soirée se vend au contrôle à l'entrée de la salle. Les bureaux seront ouverts à 7 1/2 heures; on commencera à 8 heures précises.

Echte Guano van Peru, (BREVET BELL.)

bekroemd te Havre ten jare 1868, met vastgemaakte Azote en oplosbare Kalk-phosphat, bevat nooit minder dan 9 3/4 à 10 % Ammoniak, welke in den vastgemaakte staat aan den landbouwer denzelfden uitslag oplevert als 15 % in den vloeibaren toestand. Nadere inlichtingen te bekomen bij

WILLI. BERTRAND, eenige depouwenier in België, te Antwerpen, Grote Kouterweg, 41.

EENE BEKWAME WINKELDOCHTER

zoekt zich te plaatsen in eenen stoffen of speerjzen winkel. Adres op het bureel van dit blad.

MALADIES DE LA PEAU.

Traitement spécial par le Doct^r O. DUVIVIER, rue Pot d'or, 37, Liège. — Consultations tous les jours, de midi à 2 h. de relevée.

Fraisiers — Asperges. Glaçons. — Rosiers. GRAINES DE LÉGUMES ET DE FLEURS.

Chez H. SCHREIBER, rue de St-Troind, 35.

On demande

deux DEMOISELLES de magasin au courant de la vente d'aunages. Appointements selon capacités. S'adresser chez MM. VELGHE et Ce, rue de Maestricht, 79, Tongres.

Une Demoiselle

désire se placer pour apprendre le commerce d'aunages et d'épiceries. S'adresser au bureau du journal.

A louer

pour le 15 mars prochain, une maison, brasserie et dépendances, avec environ 15 hectares de prairies et terres, site à l'Heeren-Elderen, sur la route de grande communication de Tongres à Mopertingen, à deux kilomètres de la station de Tongres. Cette maison par sa situation est propre à toute espèce de commerce. S'adresser pour connaître les conditions à Monsieur CONSWAER, régisseur de Monsieur le comte de Renesse-Bredibach, au château de l'Heeren-Elderen.

AVIS.

Les parents qui croient avoir droit à l'admission gratuite ou à prix réduit de leurs enfants au collège communal ou à l'école moyenne de l'Etat, sont invités à adresser leur demande avant le 12 octobre prochain à Mrs F. CLAES, secrétaire-trésorier des dits établissements.

ÉTUDE DE Mrs HENRI STAS, NOTAIRE A BASSENGE.

Vente publique d'un superbe MOBILIER

A ROCLÈGE. Le notaire STAS résidant à Bassenge, procédera le lundi 10 octobre 1870, à 10 heures du matin, à la vente publique du mobilier, garnissant l'Hotel de l'Union à Roclège sur-Geer et comprenant:

Une belle garniture de salon en mahoni, beaux bois de lit en mahoni, bois de lit en fer, pendules, glaces, chaises, lavabos, literie, tableaux, batterie de cuisine, un cylindre, comptoir, poêles, cuisinière. Un bon billard. Ce mobilier est aussi bon neuf. On pourra le visiter le dimanche 9 octobre. A crédit moyennant caution connue, pour tous les objets dépassant 10 francs.

de la gencing van den H. Vader door de zotte Revalenta Du Barry en de goedkeuring van talrijke geneesheeren en hospitalen kan nienand meer twifelen aan de krachtigheid der smakelijke Revalenta die gencing zonder medelijden of purgering is bereid. 70,000 gencingen in bogen die van Z. H. den Paus, den hertog van Plakow, Merveus de markiesin de Braban, enz. enz. Voedzaam dan hlt vleesch, spaart zij vijfjig maal haren prijs in andere gencingmiddelen. Ziehier nog een klein uittreke der 70,000 gencingen, zonder medelijden, door de kostbare Revalenta Arabica Du Barry, die vijfjigmaal haren prijs in andere gencingen opvoert. De laatste maal den beminden Paus te gencen. Daarop en alijd onder den kreet leve Paus IX! deleerden zij onder de colonaden, en het Vatikan verlatende, gaven zij bij de Porta-Portense hunne wapens aan generaal Cadorna over. Het volk, dat dit droevig schouwspel bijwoonde, weemde en bekommerde zich niet veel om de bespottingen van het italiaansch gepeupel. De meeste dappere verdedigers van den Paus wilden hunne wapens niet aan de vijanden overgeven, maar wierpen ze tegen den grond; de officieren braken hunne degens en wierpen de stukken weg.

In het Vatikan. De Pimontenzen rukten met een kolossaal leger op Rome aan. Zij kwamen 15 à 20 tegen een. — Generaal Kanizer verwtijgde den Paus, dat de vijand niet tegen te houden was. Op dien oogenblik bevond Paus IX zich in de zaal van het Vatikan, waar de Paus omringd was door het diplomatisch korps in uniform, bij uitzondering van den vertegenwoordiger van Frankrijk.

De Paus, zegt de engelsche korrespondent van den Daily Telegraph, zag bij het aankomen van die tijding, kardinaal Antonelli eenige oogenblikken stilzittend aan en zegde: « Uwe Eminentie heeft gelijk; men kan het niet » belleten. Ik ben door het katholiek Europa » verlaten. Ik moet toegeven. Vrees niets. Mijn » glorierijke voorganger Pius VI en ik, werden » gedwongen door de macht der revolutie, dit » paleis te verlaten; maar wij zijn er beiden » in terug gekomen. Het revolutionnaire Italië » en zijn revolutionnaire koning omsingelen » mij in het Conitiale met hunne hofmeesteren. » Wij moeten toegeven. »

Zich tot graaf de Carpegna wendende, zegde Pius IX: « Ga, en zeg aan generaal Kanizer te kapitulereen; haast u. Nauwelijks had hij die woorden uitgesproken, of graaf van Armin, pruisisch afgezaat, naderde en hooft aan generaal Kanizer te vergezellen naar het hoofdkwartier in de villa Torlonia. « Ik dank u, ik » neem uw offer aan, zegde Z. H., uwe tusschen- » komst zal ten minste dat resultaat verzekeren » en er zweefde een min of meer ironische lach op zijne lippen.

Geen twijfel, de Paus zinspeelde op den brief van koning Wilhelm van Pruisen, door welken deze weigerde den marsch der italiaansche troepen tegen te houden.

Wij lezen in eene correspondentie uit Rome, van 30 september: « Ik heb gisteren Z. H. in de tuinen van het Vatikan zien wandelen. De Paus heeft lang met zijn afgezaat gesproken, welke hem zijnen spijt uitdrukte, van de opgravingenwerken van het Imperium te moeten afzien. Pius IX heeft aan de kerken der katholieke wereld een groot gedeelte der antieke marmeren geschenken. Men zal zien wat Italië met deze schatten doen zal. »

Kardinaal Bonaparte, wiens paleis bedreigd werd, is niet in zijne woning willen blijven en heeft zich in het Vatikan gevestigd; hij bezoekt dikwijls den Paus, doch laat zich niet uit. Hij is steeds ingetogen, houdt het hoofd gebogen en schijnt aanhoudend te bidden. « Te Marine, een naburig land van Rome, is de republiek geproclameerd. Een bataillon italiaansche troepen heeft zich in alle haast daarwaarts bevestigd. »

De paters der Societät Jesus verlaten Rome in groepen van twee of drie leden. »

Brieven uit Italië laten de slechte handelwijzen zien van het gouvernement van Victor-Emmanuel tegenover de Pauselijke zouaven. Ten gevolge der overgaaf, belaste zich het italiaansche gouvernement de zouaven naar hun vaderland terug te sturen. In plaats van aan zijne verbintenis te volkomen, heeft het uitvluchtelen gezocht om dezelve te ontwijken; het heeft zijne gevangenen van stad tot stad geleid, hen blootstellende aan de beschimpingen van het gemeene volk, en ze met moete water en brood geveende.

Aan de grenzen gekomen, zijn de soldaten van Pius IX weggezonden geworden, zich voor het meerderen deel zonder hulpmiddelen bevindende om naar hun vaderland terug te keeren. De verlaten, doch in klein getal, hebben zich tot de liefdadigheid der katholyken moeten wenden der landen welke zij doortrekken. De anderen, en 't is het grootste getal, hebben zich samen gevormd onder het geleide van een agent van het komiteit der Pauselijke werken ingericht te Brussel, en die zich met de onkosten hunner reis heeft belast.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN, van den 50 september tot den 7 oktober 1870.

GEBOORTEN 8. — 6 jongens, 2 meisjes. HUWELIJKS 0. STERFTENS 4. — 0 mannelijk, 4 vrouwelijk. Beatrix Schellingen, echtgenote van Jan-Willelald Vandendyck, huishoudster, geboren te Gelick, 85 jaren. Elisabeth-Catharina Optint, weduwe van Franciscus Bedroog, huishoudster, geboren te Maeseyck, 60 jaren. Anna-Maria Geordens, weduwe van Godfridus Mervia, zonder beroep, geboren te Herck-de-Stad, 78 jaren. Maria-Catharina Cox, weduwe in eerste huweljk van Lambertus Loosen, en in tweede huweljk van Adriaan-August Massoland, zonder beroep, 71 jaren.

AFSCHEID DER ZOUAVEN.

Volgens de Unita Cattolica trokken zich alle Pauselijke troepen, na de overgave van Rome aan generaal Cadorna, op het St-Petersplein terug. Zij brachten den nacht door met 't zingen van de Hymne aan Pius IX en met het gedurig aanhiefen van den kreet: Leve Pius IX! Des morgens, alvorens zij op marsch zouden

en der broederlijkheid, in de gevangenis geworpen... De kloosters — zelfs degenen der vrouwen — worden van onder tot boven door de terroristen doorzocht, de kloosterboeren mishandeld en in de gevangenis geworpen of uit hunne gestichten verjaagd. De dieven, de moordenaars en galeiboeven ingedeeld worden in vrijheid gesteld! Niemand mag zijn huis verlaten zonder een onderzoek te hebben ondergaan, noch zich buiten de gemeente begeven, zonder van een reispas voorzien te wezen. Op het stadhuis wappert de roode vlag; het gezag der overheden wordt miskend; in een woord het is het schuim des volks, dat, even als in 1793 de wet geeft. Verscheidene andere steden volgen het voorbeeld van Lyon: Te Marseille voert het gepeupel den oorlog tegen... de geestelijkheid en de kloosterzusters. Men plundert en vernietigt er al wat ouder de hand valt. Te Cannes worden de openbare banken geplunderd. Te Nizza spelen de brandstichtingen en moorderingen hunne rol. Te Menton wordt de openbare schatkist gerooft en de politie-commissaris door de nationale garden doodgelapt. Te Parijs worden de lagere volksscholen door de socialisten tegen het gouvernement der nationale verdediging opgegrind. Men wil de « bloed-republiek » proclameeren en het tijdvak der revolutionnaire wranknemingen invoeren. Wat zal er toch van dat arm land geworden!

Zoo men weet, zijn de kiezingen voor leden eener Nationale Vergadering bepaald op den 16 dezer maand. Wat er voor dien dag gebeuren zal, en op welke wijze die kiezingen overal plaats zullen hebben, weet nog niemand. Geve de hemel, dat zij het begin zijn van eenen geregelde staat van zaken in Frankrijk en van onderhandelingen over den wapenstilstand. Tours, 6 oktober. Een rapport van den franschen generaal Reyau, gedagtekend Chevilly, 5 dezer des aronds, meldt dat hij zich den 5's avonds op Touri heeft gericht, met drie brigaden kavalerie, infanterie en 3 halve batterijen. Ten 7 ure voor Chassis gekomen, heeft een eskadron huaren het dorp omsingeld en vijf Beierlingen, van het koninklijk regiment krijsgevangens gemaakt. Niettegenstaande de vijandelijke artillerie, sterk 10 stuk kanon van 12, welke slechts eenige fransche stukken demonteerden, hield de beweging voortwaarts aan. De brigade Ressaye trok het dorp Toury om; rechts was de vijandelijke kavalerie, 4 à 500 man sterk en onderstund door 2000 man infanterie, verplicht van snel achteruit te gaan in de richting van Parijs. De Franschen vervolgden 3 of 4 uren den vijand voor Toury. Dan werd de beweging voorwaarts gestaakt, aangezien de troepen vermoeid waren. Generaal Reyau erkende de juiste macht des vijands, en de tegenwoordigheid der prinses Albert van Pruisen en der prinses van Saksen-Meinigen en Saksen-Altenburg. Generaal Reyau heeft den vijand een park veer, 147 koeien en 52 schapen ontnomen, die op Arthenay werden gericht.

Vendome, 8 oktober. De Pruisen zijn uit Sansville, Touri en naburige dorpen verjaagd; en twintigtal Pruisen zijn krijsgevangens gemaakt; een dezer is de koerier van prins Albert van Pruisen. Er heerscht een angstige geestdrift onder de bevolking. Gansch Touri is bezet door nationalen, die tot van 40 kilometers in den omtrek gekomen zijn.

Men meldt uit Berlijn dat de voorbereidselen om Parijs aan te vallen, geëindigd zijn. De beschieting der stad zal zonder uitstel beginnen.

Pauselijke Staten.

Men leest in een blad: Zij die meenen, dat de katholyken vreesen voor hunne kerck, bedriegen zich grootelijks. Het is de eerste keer niet, dat de Paus door gekroonde hoofden of door volksleiders is verjaagd. Gregorius VII is in ballingschap gestorven, maar zijn opvolger is teruggekeerd naar Rome. Alexander III is verdreven, maar hij is teruggekeerd. Innocentius II is verdreven, maar de Paus is teruggekeerd. Innocentius IV is verdreven, maar zijn opvolger is teruggekeerd. Pius VI is in ballingschap gestorven, maar zijn opvolger is teruggekeerd. Pius VII is als gevangene weggevoerd, maar hij is teruggekeerd. Het is reeds zoveel keeren gezegd, dat de nacht des Pausen, vor Rome, voor goed geëindigd was; maar de geschiedenis heeft geleerd, dat al die voorspellingen, tot nu toe, zeer voorbarig zijn geweest. Pius IX moge als gevangene, als balling sterven, maar het Pausdom zal niet vergaan.

door hetzelfde dekreet, toevertrouwd aan den groot-herzog van Mecklemburg. Maarschalk Bazaine heeft dezer dagen nieuwe pogingen gedaan, om de ijzerenketting te breken welke zijne krachten verlamt te Metz; doch, na eenige voordeelen behaald te hebben, zoude hij zich welhaast gedwongen gevonden hebben naar de stad terug te trekken. Het hoofdkwartier des konings van Pruisen is gisteren uit Ferrières naar Versailles verplaatst. De deutsche troepen vernemen nog den krieg der omsingeling van Parijs en men geloofdt dat de westerkant der fransche hoofdstad eerstdaags op eene hevige wijze beschoten zal worden. De Pruisen bedreigen reeds Point-du-Jour. De boekverzamelingen der nationale bibliotheek en die van Mazarin zijn berijds in kelders geborgen en met zakken vol aarde overdekt. In de torens der Onze-Lieve-Vrouw kerck zijn wachtposten geplaatst, ten einde, bij het eerste begin van brand te Parijs, aanstonds de noodseinen te doen hooren. Het beleg van Parijs en de beschieting dezer stad zijn onvermijdelijk geworden sedert de mislukking der onderhandelingen tusschen de ministers Favre en van Bismark. Geene andere Mogendheid, behalve Engeland, welke die samenkomst had uitgelokt, zijn tusschen beide gekomen om tot eenen wapenstilstand te geraken. Het lot is dus geworpen, en Parijs, de hoofdstad der modereerde, verstuimd met kostbare praalgebouwen, kunstkabinetten, boekverzamelingen, paleizen, tuinen en schouwburgen; 't zoo rijke, weldierige en trotsche Parijs, dat vroeger, zelfs onder politisch opzicht, den lof gaf aan schier geheel Europa, zal nu, eilaas! door de deutsche troepen, roekeloos ten strijde uitgedaagd, waarschijslijk gebombardeerd, in brand geschoten en, immers gedeeltelijk, in puin en asch geleid worden. De kanonnen, door de Pruisen gebezigd bij de beschieting van Straatsburg, zoo heldhaftig verdedigd, zijn kolossale stukken, van dewelken eenigen te zien zijn geweest op de groote Parijzer tentoonstelling des jaers 1867, en die door sommige fransche generaals toen als onbruikbaar werden beschouwd. Welnu, die kanonnen hebben in Straatsburg de vreeslijkste verwoestingen teweeg gebracht; derzelver volle bommen en zware houwisers dringen, bij het eerste schot, dwars door muren van eenen meter dikte; met het tweede schot wierpen zij zulke muren geheel en al omver. De bommen van 75 kilogr. zwaar, door twee monstermortiers geworpen, dringen door van 't dak en den zolder tot in den kelder van elk huis waarop ze vielen. —

Al wie de politieke gebeurtenissen, waarvan Frankrijk sinds eenige dagen het toneel geworden is, met aandacht nagaat, kan niet nalaten zich af te vragen: Wat gaat er van dat ongelukkige land geworden? Een groot gedeelte van zijn grondgebied is in de macht des vijands; duizenden en duizenden zijner soldaten zijn op het slagveld gesneuveld of bevinden zich als krijsgevangens in de handen des vijands, en hetgeen niet min beweenlijk noch min onrustwekkend is, de regeeringsloosheid heerscht bijna overal. Terwijl Parijs, waar de geesten bijna uitsluitend met de verdediging der stad beuuteld zijn, betrekkelijk rustig bleeft, stelden de socialisten en omwentelingsmakers te Lyon en elders het schrikbewind in. Te Lyon vooral heeft de Internationale, om zoo te spreken, eenige der gruwelen van de eerste fransche revolutie hernieuwd. De magistraten, de openbare beamten, de geestelijken, in een woord, al de treflijke burgers, zijn in naam der vrijheid, der gelijkheid

zich haastig van zijnen lenningstoel op en ging den graaf eenige schreden te gemoet. Benjowsky boog eerbiedig. — Ik verzoek uw hooghede om vergeving, dat ik haar verschrikt heb, zegde hij. Maar uw bevel luide, dat ik onsaangedi op dit uur hier zou komen. Ik ben dus gekomen, mijnheer de hertog. De minister zag met verbaasde deelname in het gelaat van den graaf, dat er zoo bleek en treurig, en tevens zoo moedig en beraden uitzag. — Ge heb mij niet verschrikt, heer graaf, zegde hij, integendeel, uw nauwkeurigheid verbeugt mij. Maar ik mijnheer de graaf, ben ook nauwkeurig geweest, Ziehier er de bewijzen van. Hij nam van zijne schrijffald drie groote verzegelde brieven, welke hij den een na den ander Benjowsky overhandigde. — Dit, heer graaf, is het koninklijk patent, door zijne majesteit zelve ondertekend, dat u tot kommodore bij de koninklijke marine benoemt. Deze tweede brief bevat uwe benoeming tot ridder der orde van den H. Lodewijk, en de insigniën er van bevinden zich in dit kistje. Dit derde schrijven eindelijk zijt gij de godheid hebben naar Brest mede te nemen en den onderkapitein van zijner majesteits fregat Bourbon te overhandigen. Hij zal dan het kommando in uwe handen nederleggen en ge kunt dan uwe reis naar Madagascar onderneemen, want al de toeverreidselen zijn gemaakt en het schip is volkomen uitgerust. Het wacht nog slechts op zijnen kommandant, om in zee te gaan. Gij zijt immers gered, heer kommodore? — Ik ben gered, mijnheer de hertog. Ik zal Madagascar onderwerpen of sterven.

Benjowsky vertrok naar Madagascar om dit stoute plan ten uitvoer te brengen, doch hij werd op Isle de France verradelijk vermoord. EINDE.

eenen boom gebonden hadden, om hem daarna met eene bijl het hoofd te klieven. De daders zijn ontdekt. De generaal heeft derhalve het bevel doen afkondigen, dat zoo er een vrijschutter gevangens wordt, men hem zander gevande moet door den kop schieten. Nogtans is, op bevel des konings, aan verscheidene fransche boeren en arbeiders, die op onze lievelijde geschoten hadden, gevande van de doodstraf verledend. Bij onze voorposten te St-Cloud gaat het er levendig toe. Het schieten duurt aan de Seine schier zonder ophouden voort; waar een helmispits gezien wordt, schuifden de chasse-poegels, en v. s. forten, namelijk den Valerianschenberg, verschielen overigens van de forten, die gansch voortdreffelijk bewapend zijn, met de zwaarste kalibers, er waar zich eene onzer patroouillen toont, wordt zij door eene hagelbui kogels overvallen. Naar ik verneem, is er bevel gegeven, niets te ondernemen voor dat sedert de overgave van Toul suid naar hier gestuurd kan worden. Niettegenstaande zou dit nog wel een veertiental dagen kunnen aansloopen.

De tijdingen over den oorlog spreken van weinig anders als van de overgave van Straatsburg, van den weerstand van Soissons, en melden niets meer over den toestand van Parijs die, tot het einde van den oorlog, het hoofdpunt zal zijn van den strijd. Te Soissons, zouden de belegerde vruchteloos verscheidene uitvallen gepoogd hebben; waarna zij eenen wapenstilstand zouden hebben bekomen om hunne dooden te begraven. Te Straatsburg hebben de deutsche troepen vrijdijk bezet van de stad genomen, en hunne eerste zorg is geweest er eenen lijkdienst te doen plegen. Het grootste getal der fransche officieren hebben de verplichting aangegaan van niet meer de wapens op te nemen gedurende dezen oorlog, en zijn hierdoor in vrijheid gesteld geweest; anderen, in minder getal, hebben zich krijsgevangens gesteld. De optelling van den krijsvoorraad, in Straatsburg gevonden, was vrijdijk nog niet opgemaakt; maar behiep reeds tot 1,070 kanons. Ziedaar een oorlogsgereedschap dat de fransche legers te velde wel zoude te pas gekomen hebben. Een tiental miljoenen in gelde is insgelijks in handen der overwinnaars gevallen. Van de stoffelijke verwoestingen welke de beschieting aangericht heeft, melden de pruisische tijdingen nog niets. De optelling er van zal later komen. Twee telegrams, het eene uit Rijsel, het andere uit Berlijn, melden enige omstandigheden over een nog al ernstig gevecht, dat zoude plaats gehad hebben den 30 september, bij Parijs. De belegerde hebben eene sterke erkenning gedaan langs den kant van Choisy-le-Roi en hebben gedurende eenigen tijd verscheidene posities, aan de Pruisen ontnomen, bezet. Eindelijk wighen, hebben de Franschen moeten terug wijken op Parijs, latende een tamelijk groot getal dooden ter plaats, namelijk een generaal. De Pruisen zouden slechts zes malen minder volk verloren hebben. De dappere verdediger van Straatsburg, generaal Ulrich, is aangekomen te Tours, alwaar hij feestelijk onthaald is geweest. Buiten de twee opperbesturen van den Elzas en van Lorraine, komt de Koning van Pruisen een derde gouvernemen-generaal te benoemen, hetwelk de andere departementen, alreeds door de deutsche troepen bezet, zal bevatten. De zetel van dit opperbestuur is gevestigd te Reims, en de bedieningen van algemeen gouverneur zijn.

Oorlogsberichten.

BELEGERING VAN PARLUS. Van nabij Parijs, wordt aan de Kelnische Zeitung het volgende geschreven: Het over- en weer parten is ten einde; de Parijzenaars willen liever allen sterven, dan zich aan de « ontoring » te onderwerpen. Het bombardement zal gebeuren, zoodra ons zwaar geschutaangekomen is. Buiten voor de stad weet ieder dat wij er zijn, binnen erkent men dat alle tegenstand niets helpen zal. Maar eerst als de Pruisen werkelijk binnen Parijs trekken, zal de eigenlijke strijd aanvangen, zoo zegen ons de inwoners van Versailles. Als wij de mannen allen gedood of gebonden hebben, dan zullen wij het met de vrouwen te doen krijgen; elke hulleur zal eene heldin van Saragossa zijn; zij zullen ons met alle wapens met gift en dolk, met list en verraad bestrijden, vernielen, en de wereldgeschiedenis zal spreken van den doodsdoof der parijzische vrouwen, die eens hunne hoofdstad reddden, zooals eens — zonder gelijkenis — de gansen het kapitoel.

Dat zij ons haaten, bloedig haaten, drze vrouwen, dat zien wij hier reeds in Versailles. Bijna allen dragen rouwkleederen. Geene hunner, zij moge nog zoo leelijk zijn, gewaardigt zich de Pruisen eenen blik toe te werpen. De oude vrouwen loopen den ganschen dag met de tranen in de oogen; in het Hotel de la Chasse, waar ik woon, ziten de drie damen rond het rekeningsboek van het buffet, steken de hoofden bijeen en weenen. Eene vraag op straat aan den eersten den besten voorbijganger, een ingeboren, gericht wordt nauwlijks beantwoord; overal begeijent men ons met bliken van haaten machtoosheid woede, en zelfs de kinderen vlieden geleerd alle aanraking met de Pruisen te vluchten. Over eenige dagen vond men eenen soldaat van het 47^e regiment, welken de boeren aan » vrede zich in zijne erfenis verheugen, want » graaf Moritz Benjowsky komt hier nimmer » terug. « Graaf Moritz van Benjowsky. » — Waar is hij, waar is de graaf? vroeg graaf Hanski. — Vertrokken, mijnheer. Hij is naar Jablunka gereden, waar zijn ruitje en bagaasje hem wachten. — Vertrokken, zonder mijnen dank te ontvangen, zonder dat mijne kinderen hem de handen hebben gekust. Vertrokken alleen en eenzaam! — Hij heeft een trouwen vriend meegenomen, heer graaf. Zijn hof Pluto is met hem gegaan. — En gij, Koenraad, zijt gant hem laten vertrekken, en zijt niet met hem gegaan? — Heer graaf, riep Koenraad, met tranen in de oogen, roer niet aan de wonden mijns harten, want zij doen nog veel pijn. Ik kon immers niet met hem gaan. Gravin Leonore heeft mij tot bewaarder der graven aangesteld; ik moest dus blijven. Het was woensdag, de vierde woensdag na het bewaste onderhoud, t welk de fransche minister van buitenlandse zaken, de hertog d'Aiguillon, met graaf Benjowsky had gehad. De minister bevond zich in zijn kabinet en was bezig de brieven en dokumenten te lezen en te ondertekenen, welke zijne staatssekreterissen hem zoo even ter ondertekening gebracht hadden. Hij was, naar het scheen, geheel en al in zijnen arbeid verdiept; slechts bij wijlen beeft zijn blik zich van de papieren op en richtte zich op de groote pendule, die op den marmeren schoorsteen stond. — Just begon se (twaalf uren te slaan; zij had echter den laatsten slag nog niet doen klinken, toen Benjowsky verscheen. Tegen zijne gewoonte en geheel en al in strijd met de etikette, richtte de hertog d'Aiguillon

eene som van vijf franken in geld. Wij hebben deze giften doen toekomen aan de belgische maatschappij van hulp aan de gekwetsten. Me^r de bisschop van Luik zal zich den 17 dezer maand naar Tongeren begeven om 't Sacrament van het Vormsel toe te dienen aan de kinderen van het kanton. — Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld, 324 boorn-beesten, 191 schapen, 138 vette varkens en 1586 magere varkens. — Men schrijft uit Brussel, 5 oktober: Op dinsdag 11 dezer, zal het 20 jaren geleden zijn, dat onze eerste Koningin, Louise-Marie, geboren prinses van Orleans en gemalin van Leopold I, te Oostende overleed. — Holloway's Pillen. — Oprechte overtuiging. — Eene voordeligere geldbelegging kan er niet zijn dan die, welke eene goede gezondheid verzekert. Het is nu onbetwistbaar, dat Holloway's pillen, die slechts eene kleinigheid kosten, met goed gevolg elke ziekte bestrijden en overmestieren. In welke der vele vormen gebrekkige spijsvertering zich ook moge vertoonen, zij kan door deze zuiverende en zacht purgerende pillen volkomen verdrven worden, met inachtneeming van een eenvoudig en machtig dieet. Langdurige ongesteldheid, voortkomende uit gebrekkigen eetlust of onvolkomenne assimilatie, wijkt voor deze krachtige behandeling, en misselijkheid, onaangename smaak in den mond, hoofdpijn en de laatste ophoopung van slijm, die gewooslijk den maaglijder des morgens plaagt, worden door deze verzachtende en versterkende pillen voor goed verdrven.

Hulp aan de gewonde militairen.

Een genootschap voor doel hebbende de gewonde soldaten in tijd van oorlog bij te staan is in België ingericht. Het midden Comitéit resideert te Brussel. Eene sectie van dit genootschap is tot stand gekomen te Tongeren. Haar doel is van aan het genootschap van Brussel, LINWAARD, PLUK, GELD, BROOD, KOFFIJ, RIJS, WIJN, KLEEDEREN, BOTER, en al wat de onge-lukkige gekwetsten eenige verzoeking kan brengen, aan te schaffen. De leden der sectie van Tongeren nemen de vrijheid voor dit weldadig werk de edelmoedige medewerking hunner medeburgers te vragen. Zij doen eenen bijzonderen oproep tot de dames wier vindingrijke weldadigheid hun van groten dienst kan zijn. Elke gift, hoe gering zij ook zij, zal met dankbaarheid aanvaard worden.

De leden der sectie:

C. CLAES, rentenier, V. DELVOIE, geneesheer, L. DE TIECKEN DE TERNOYE, voorzitter van het armbestuur, A. GHEËN, geneesheer, Is. GOON, bankier, V. LAMINNE, lid der commissie van het hospitaal, J. NOSSENT, adv. L. SLAGENS, geneesheer.

N. B. — De giften kunnen aan de leden der sectie besteld worden. Eene onderschrijvingslijst is daarenboven op het stadhuis neergelegd.

Wij hebben gisteren uit Bilsen ontvangen, voor de gheslesseerden van den oorlog, eene groote kwantiteit lijnwaad en pluksel, alsook

smart hem overweldigen en hij zal weenen en mijn graf onvatten als ware het zijne eenige bezitting. Bult dit niet, maar nader hem en zeg: Gravin Leonore verzoekt u niet langer op deze voochtige kille plaats te blijven, gravin Leonore verzoekt u dat ge zult uitgaan in Gods frissche lucht en u nederzetten op de plek waar ge zoo dikwijls met haar hebt gezeten, en dat ge u daar door mij laat verhalen hoe zij geleefd en u verwacht heeft. — Kom, laat ons gaan, Koenraad. Kom naar buiten in Gods frissche lucht. Kom in het rozenprieel, waar zij en ik vroeger nevens elkander zaten. Verhaal er mij van haar, van haren vader en van mijn kind. Benjowsky ging naar buiten in den tuin, in het rozenprieel, op welks bank hij smartelijk zuchtend nederzook, geheel aan zijne herinneringen overgegeven. En in het rozenprieel verhaalde Koenraad hem de geschiedenis van het martelaarschap der gravin. Zij had bemidd, geleeden en gehoopt, dit was de inhoud dezer geschiedenis. Zij had nooit aan zijne ontrow, ook nooit aan zijne doof verdwijnen. Zij had met rusteloozen iever naar zijn gewond gevoerscht en na veel jarige pogingen eindelijk loch zooveel vernomen dat Benjowsky in russische gevangenschap gekomen en naar Siberië gevoerd was. Na dit vernomen te hebben, had zij zelve naar Siberië willen gaan om hem te zoeken, maar zij was reeds te zwak geweest, de langzame sluipkoortsen hadden haar lichaam ondermijnd, haar reeds zoo verzwakt, dat zij nauwelijks de kracht had om slechts van het huis tot het mauzeleum te gaan; en daar zij begierde dat de doktors haar de waarheid zouden bekennen, hadden zij haar gezegd, dat zij nog slechts enkele maanden te levee had. Toen had Leonore alles voor haren doof toebereid en haar testament gereed gemaakt. Zij had Benjowsky tot erfgenaam van al hare goederen benoemd en een

Hewel, dat stond, in 't jaar 1866, in eene fransche gazette, die van toen zeker al wist hoe vermaard het jaar 70 ging worden, en Napoleon was zoodanig kwaad dat hij selfs al de gazetten, waarin dat stond, deed pakken en verbranden. Dit belette hem niet te vallen, als zijn tijd daar was.

Vijf honderd fransche gevangenen komende uit het kamp van Beverloo zijn verleden donderdag aan de statie van Tongeren voorbij gevoerd. Zij werden geleid naar de citadel van Luik waar zij voortaan zullen gevangens gehouden worden. Het waren, zegt men, tuchtelooze soldaten die door hun slecht gedrag en hunne weerspannigheid, de belgische gastvrijheid miskend hadden.

Men had de aankomst dezer aardige reizigers door den uithelder in de straten van Tongeren doen aankondigen. Waarom? Dat vraagt de Postrijder zich al sedert drie dagen.

Men verzekert dat de Belgische grenzen op nieuw met soldaten zullen bezet worden. Deze maatregel zoo veroorzaakt zijn door de belegering der naburige fransche steden Rocky en Mezières.